

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθῆναις φρ. 13—Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρ. φρ. 18—Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΘΥΝΤΗΣ.

Ο «ΑΙΩΝ»

ἀναγγέλλων ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἡ Ἑλλάς προσκαλεῖται νὰ καταλάβῃ τὰς διὰ τῆς Συνδιασκέψεως ἐπιδικασθείσας αὐτῇ χώρας καὶ προσθέτων ὅτι ἡ εἴσοδος τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ τελεσθήσεται ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν τῶν ἠνωμένων στέλων τῶν μεγάλων δυνάμεων, ὅσονούπω καταπλεόντων εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀρτίας καὶ τῆς Πρεβέζης, δίδει πέρας εἰς τὸ Εὐαγγέλιον αὐτὸ διὰ τῆς ἐξῆς φράσεως :

«Τὰ ἐπίλοιπα θέλει συμπληρώσει ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων.»

* *

Ἀλλὰ ποῖος πατριωτισμὸς ; Ὁ πατριωτισμὸς τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη ἢ ὁ πατριωτισμὸς τοῦ κόμματος τοῦ κ. Κουμουδούρου ; Ὁ εἷς εἶναι ἀναίρεσις τοῦ ἄλλου. Ὅ,τι πράττει αὐτὸς, καταστρέφει ἐκεῖνος καὶ τἀνάπαλιν. Περιοριζόμεθα εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς πατριωτισμοὺς, μὴ θέλοντες νὰ ἀναφέρωμεν οὐδὲ τὸν ἰδιαίτερον πατριωτισμὸν τῆς Πελοποννήσου καὶ τὸν ἰδιαίτερον τῆς Στερεᾶς, οὔτε τὸν ἄλλον τῶν Κυκλάδων, καὶ τὸν ἄλλον τῶν Ἰονίων Νήσων, οὔτε τὰς ὑποδιαίρεσεις τοῦ πατριωτισμοῦ τῆς Στερεᾶς τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἑλλάδος, οὔτε τὰ ἄλλα γένη τοῦ πατριωτισμοῦ, τὸν αὐτόχθονα καὶ τὸν ἐτερόχθονα, οὔτε τὰς ἄλλας κλάσεις τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ὁμογενῶν Ἰουδαίων (Τσιγγροῦ, Κορωνιοῦ) καὶ τοῦ τῶν ἐγχωρίων Ἰουδαίων (Σκουζέ, Βούρου). Ἰδοὺ ὅτι λησμονοῦμεν ὅλας αὐτάς τὰς διαιρέσεις καὶ ὑποδιαίρεσεις, περιοριζόμενοι εἰς τὰ δύο μεγάλα τοῦ πατριωτισμοῦ τμήματα, τὸ τμήμα τὸ Κουμουδουρικόν, τὸ τμήμα τὸ Τρικουπικόν.

* *

Ἐὰν ὑπάρχῃ πόνος διὰ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ὁ πόνος αὐτὸς συγκεντρῶται εἰς τὴν διασποράν του ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ὕψηλίου, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς προερχομένην ἀδυναμίαν. Ἐὰν ἡ σμικρότης μας ἐπέτρεπεν εἰς παγκόσμιόν τινα ἔθνογραφικὸν χάρτην νὰ σημειωθῶμεν ὅπου Ἕλληνες διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν χρώματος, τὸ στερέωμα δὲν θὰ εἶχε τόσας φωτεινὰς στιγμὰς ὅσας ὁ χάρτης αὐτὸς κυανὰς ὑποστιγμὰς.

Τὰ πλείω τῶν ξένων ἐθνῶν εἶναι καταβόθραι ὅπου χάνονται Ἕλληνες· ὁ Δούναβις, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Ἀδυσσινία, ὅλη ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη, ἡ Ἀμερικὴ. Μόνον ἐκ ναυτῶν κατ' ἔτος τί χάνομεν ἐὰν ὑπολογίσωμεν, θὰ κλαύσωμεν ὅλοι. Ἐνῷ ἄφ' ἐνὸς ἡμεῖς χυνόμεθα καὶ χανόμεθα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μάζα συμπαγῆς, ὡς χιονοσειδᾶς ἥτις καθ' ὁδὸν ἐνῷ κυλίεται ἐξογκοῦται καὶ γίνεται ὄρος, ἡ σλαβικὴ φυλὴ ἀπειλεῖ τὴν καρδίαν τῆς ἡμετέρας καὶ τὴν ὠθεῖ ὀλονὲν πρὸς τὴν θάλασσαν, — τὸ μισελληνικώτερον τῶν ὀνείρων τοῦ κυρίου Φιλήμονος — ἵνα καὶ τὴν θάλασσαν αὐτὴν καταπῇ ποτε διὰ λογαριασμὸν τῆς.

* *

Ἀπέναντι τοῦ κινδύνου αὐτοῦ ἡ ἄμυνά μας μίαν καὶ μόνην ἠδύνατο νὰ λάβῃ μορφήν, τὴν τῆς **ἐνώσεως**. Ἡ πανελληνίος ἰδέα ἔπρεπεν ἐκ τῶν συνένων παρελθουσῶν ἀμαρτιῶν νὰ ἀνακύβῃ ὡς ἱερὴ λελουσμένη εἰς τὸ κυανοῦν τῆς ἐλπίδος, περιβεβλημένη ὅλον τὸν πλοῦτον τῶν χρωμάτων, λαμπρῶν ὡς σαπφείρων καὶ ὡς σμαράγδων. Καὶ ὅταν ἠθέλομεν φθάσει, ὡς μετὰ ταξείδιον ἐπίπονον εἰς τὸν σταθμὸν τῆς πρώτης ἐνώσεως, ὅταν ἠθέλομεν δώσει εἰς τὴν αἰμόφυρτον ἐλληνικὴν σημαίαν καθρέπτην, ἵνα καθάρῃ τὰς κηλίδας τῆς τιμῆς ἃς μαχομένη ἔλαβε καὶ καλλωπισθῇ ὡς πρὸς χορὸν ἐλευθερίας καὶ ἀδελφότητος, τὰ κρυσταλλώδη νερά τῆς Δίμνης τῶν Ἰωαννίνων, τότε θὰ εἴχομεν εἰς τὴν διαθεσὴν μας καιρὸν καὶ πρὸ τῆς ἐνεργείας μας στάδιον νὰ διαιρεθῶμεν εἰς κόμματα καὶ εἰς φατρίας, συναμιλλώμενοι τίς πρακτικώτερον νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν τόπον, καὶ τίς ταχύτερον νὰ βοηθήσῃ τὸν λαὸν εἰς ἀνάστασιν.

* *

Ἀλλὰ ποῖαν εἰκόνα παρουσιάζομεν ἡμεῖς ; Ὅπως ὁ Φάουστ ἀναστενάζει ὅτι δύο ψυχαὶ ἐν αὐτῷ οἰκοῦσιν, οὕτω δύο Ἑλλάδες τὴν Ἑλλάδα νέμονται, μία πολιτευομένη, ἡ ἄλλη ἀντιπολιτευομένη. Ἡ μία τὴν οὖρει πρὸς τὸν πόλεμον, ἡ ἄλλη πρὸς τὸ ἀπόλεμον. Θουρίους τῆς ψάλλει ἐκείνη καὶ φίλτρα τὴν ποτίζει αὐτή. Ὅταν εἰς στρατιώτης προστίθεται, κροτεῖ ἡ μία τὰς χεῖρας ἐκ χαρᾶς, ἡ ἄλλη τὰς πλήττει ἐξ ἀπελπισίας. Σπεῦδε ! εἶναι τὸ σύνθημα τῆς μιάς, Στῆθε ! τὸ σύνθημα τῆς ἄλλης. Ὁ ἄγὼν περὶ ἐνώσεως δη-

μηγορεῖ ἡ μία, ὁ ἄγων περὶ σταφίδος ἀνταπαντᾷ ἡ ἄλλη. Σκληραγωγῆθητι· ὀλίγον, ἀκούομεν ἐκ τῆς μιᾶς πτέρυγος! Κοιμοῦμαι εἰς πούπουλα συνήθως, ἐναυλιζομεθα ἐκ τῆς ἐτέρας. Γενοῦ στρατιώτης, ἰδοὺ τὸ καθήκόν σου. — Ἀνέλαθα ἐκ δημοπρασίας ἰχθυοτροφεῖον, ἰδοὺ ἡ δουλειά μου. Εἶναι ἐπίστρατος, κατατάξου. — Γυναῖκα ἐγῆμα, δὲν δύναμαι. — Πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ὁ στρατός. Ἐχω ἀνάγκη ὅλων τῶν ἡλικιῶν. — Μόλις ἀπέκτησα τὸ μικρὸν ἐκείνο καφενεῖον, τὸ ὠνόμασα μάλιστα τὸ 24ον ἄρθρον. — Ἄλλα δὲν θὰ κάμωμεν τίποτε οὕτω φερόμενοι. — Ἀγόρασα συναλλάγματα, κύριε Λομβάρδε, τί νὰ κάμω. — Σὺ τί καθύσαι; Ποῦ εἶναι αἱ ἀρσιμάνιοι φωναί σου; — Ἐχω ἐργοστάσια καὶ θὰ πεινώσω αὐρίον ἑκατὸν ἀνθρώποι μου.

Παρεπονόμεθ' ἄλλοτε κατὰ τῆς Εὐρώπης, ὅτι δὲν σπεύδει ὑπὲρ ἡμῶν, ἐνῶ ἔσπευσεν ὑπὲρ ἄλλων. Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι σπεύδει αὐτὴ τώρα, δὲν σπεύδωμεν ἐν τούτοις ἡμεῖς. Τὸ ζήτημά μας ἂν μέχῃ τῆς νίκης τῶν ἀγγλῶν φιλελευθέρων ἐσύρτο ὡς ἀνάπηρος εἰς τὰς τριβούς τῆς διπλωματίας, τώρα νομίζει τις ὅτι ἀγωνίζεται ἀγῶνα δρόμου ὑπὸ διπλωματικὴν ἔσφοψιν. Καὶ ἡμεῖς; Ἀγῶνα σακκοδρομίας.

Ξεύρετε ποῖον θὰ ᾔτο τὸ σημεῖον τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἐλληνισμοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ φιλελληνισμοῦ τῆς Ἑλλάδος; Ἐὰν καὶ αἱ δέκα ἡλικίαι αἱ προσκληθεῖσαι εἰς ἐπιστράτευσιν περισυνήγοντο ὅλοι καὶ ἤκουον αἱ μεγάλαι δυνάμεις, ὅτι ἑκατὸν χιλιάδες ἐλληνικοῦ στρατοῦ ἀναμένουν τὸ πρόσταγμα τῶν νὰ καταλάβωσιν ὅσας μᾶς ἐπέδικασαν χώρας.

* *

*

Τὰ συναλλάγματα! Τὰ ἰχθυοτροφεῖα! Ἡ σταφίδα μας! Τὰ κολοκύθια μας! Ἐθνὸς Ἑβραίων! Τώρα θὰ τα φροντίσωμεν ὅλα αὐτὰ ἐντός δύο ἢ τριῶν μηνῶν; Θέλετε λοιπὸν εἰς τὰς παραμονὰς πολέμου νὰ σκάνουν ἀπὸ ὑγίαν τὰ συναλλάγματα, τὰ νήματα καὶ αἱ ἐπιστῆμαί μας! Ὁ πόλεμος εἶναι καραμέλα ἐξεταζόμενος μόνον ὡς πρὸς τὰς δαπάνας ἃς δι' αὐτὸν τὸ Κράτος ποιεῖ. Ἄλλ' εἶναι καρχαρίας, ἐξεταζόμενος ὡς πρὸς τὰς ζημίας ἃς ὁ τόπος ὡς τοπος ὕφίσταται. Τί ᾔτο ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις ἣν ἐπλήρωσεν ἡ Γαλλία ἀπέναντι τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστη ὡς τόπος, ὡς ἐμπόριον, ὡς βιομηχανία; Ἡ Σερβία δὲν ἠρημώθη; Ἡ Ρουμανία δὲν ἔπαθε; Ἡ Βουλγαρία δὲν ἐκάη; Μόνον ἡμεῖς θέλωμεν πόλεμον, νίκην καὶ Ἰωάννινα μὲ πλήρη τὰ βαλάντια, ἀπείρακτον ὡς σάρκα παρθένου τὸ σῶμα, πλήρη τὴν οἰκισκὴν ἡσυχίαν, ἀκέραια τὰ θεάτρα, τὰ ἀντρα καὶ τὴν ρακὴν μας.

Τότε ἃς ἀνακηρυχθῶμεν Ἑβραῖοι καὶ ἃς ἐτοιμασθῶμεν ὅσοι μπορέσωμεν νὰ ἐπωφεληθῶμεν ἀτομικῶς καὶ καταστρεφόμενης ἀκόμη τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἃ εὐρεθῇ νεώτερός τις Σαίξπηρ ν' ἀποθεώσῃ τὸ ἔθνος τῶν Νεκροθαπτῶν.

* *

*

Κύριε Φιλήμων ἀντιπολιτευόμενε! Σκέπτου καὶ φρόνει ὅπως βούλει, ἀλλὰ μὴ χλευάζε λέξεις ἱεράς, ὁμιλῶν περὶ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ εὐρὺ πολιτικὸν κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει σκέπτεται πῶς νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν προσερχομένων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν, πῶς νὰ μαράνῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς ἐπιστράτου νεολαίας, πῶς νὰ παραστήσῃ τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα Μοναχὸ, παρασκευαζόμενον νὰ πολεμήσῃ μὲ ἀναπήρους εἰς τὸ πεζικὸν καὶ ξύλιν' ἄλογα εἰς τὸ ἵππικόν.

Καλιδάν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Τὸ φύλλον τῆς Παρασκευῆς θὰ περιέχῃ
ΤΟΝ ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΝ
καὶ θὰ ἐκδοθῇ εἰς διπλάσιον ἀριθμὸν ἀντιτύπων.

Ὁ ἀποθανὼν βιβλιοθηκᾶριος τῶν ἀνακτόρων Κέπεν ἐνεπιστεύθη τὴν περιουσίαν του εἰς τὸν Βασιλέα ὅπως τὴν διαθέσῃ ὑπὲρ φιланθρωπικοῦ τινος σκοποῦ. Ὁ Βασιλεὺς τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Γύλδεκρον.

Πρὸ τινος μεγαλέμπορος τις Χῖος μᾶς ἔστειλε σπουδαῖον χρηματικὸν ποσὸν ὅπως τὸ διαθέσωμεν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ τινος σκοποῦ. Ἡμεῖς ἐπροτιμήσαμεν νὰ τὸ βάλωμεν σ' τὴν τσέπην μας.

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Δευτέρας τοῦ Αἰῶνος δὲν ὑπᾶρχεν εἰδήσις περὶ τοῦ πότε ἔρχεται ὁ Βασιλεὺς. Σημεῖον ὅτι ὁ κ. Μινέλαος Νεγρεπόντης ἀσθενεῖ. Εὐχόμεθα εἰς τὸν ἐνδοξον ἀσθενῆ ταχέως ἀναρῶσιν.

Εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὁ κ. Ἀλεξιάδης θριαμβεύει τρίτην ἤδη φορὰν ὑποκρινόμενος τὸ πρόσωπον τοῦ Γέρω—Μαρτίν. Μόνον τὰ θεατρικὰ προγράμματα τρίς ἤδη ὑποπίπτουν εἰς τὸ αὐτὸ λάθος, καὶ ἀναγγέλλουν ἀντὶ Γέρω—Μαρτίν Ὁθέλλον, μασκαρεύοντα οὕτω πῶς τὸν ἀτυχεῖ θιασάρχην.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἐν γεύματι· ὁ λόγος περὶ τοῦ ἀρίστου τῶν ὀπωρικῶν.
Ὁ Πανιερώτατος δεικνύει τὰς πρό τοῦ στήθους εὐσάρκου χήρας σταφυλάς:

— Τῆς σταφυλῆς! . . . ὅλα τὰ ἄλλα τὰ θεωρῶ κατώτερα.

Ἡνώχλουν τὸν πρὸ τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας τυφλὸν σπιρτοπώλην:

— Στραβὸς ἐσὺ καὶ βγάζεις 10 δραχμὰς κ' ἐγὼ μὲ τὰ μάτια μου μόλις 3.

— Ἀῖ; βγάλ' τα νὰ βγάζῃς καὶ σὺ δέκα.

Ἐν τῷ στρατῶνι τοῦ Πεζικοῦ:

Ὁ Λοχαγός—Τί δουλειὰ κάεις;

Ὁ Ἐπιστρατίας—Τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς.

Ὁ Λοχαγός—Ξέρεις γράμματα;

ΑΛΗΘΕΙΑ.

Εἰς τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα οἱ Εὐρωπαῖοι μετεμορφώθησαν εἰς Ἑλληνας καὶ ἡμεῖς τώρα μόλις σκεπτόμεθα νὰ γίνωμεν φιλέλληνες,